

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 175 (XIX) — Nr. 562

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 16 august 2007

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
127.	— Ordin al ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și locuințelor pentru aprobarea reglementării tehnice „Metodologie privind investigarea de urgență a siguranței postseism a clădirilor și stabilirea soluțiilor-cadru de intervenție”, indicativ ME 003—2007	2	
632.	— Ordin al ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și locuințelor pentru abrogarea Ordinului ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 22/2007 privind stabilirea unor competențe pentru avizarea și aprobarea documentațiilor de urbanism în municipiul București	2	
ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR			
438.	— Decizie privind retragerea autorizației de funcționare a Societății Comerciale „Partener — Broker de Asigurări” — S.A. și retragerea aprobării acordate domnului Nicolae Viorel ca administrator—director general al acestei societăți comerciale	3–4	
ACTE ALE OFICIULUI ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR			
442.	— Decizie privind retragerea autorizației de funcționare a Societății Comerciale „KLN Broker de Asigurare” — S.R.L. și retragerea aprobării acordate domnului Dobre Soare ca administrator—director general al acestei societăți comerciale	4–5	
225.	— Decizie privind publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Deciziei civile nr. 115A din 2 mai 2007 a Curții de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală	6–9	
226.	— Decizie privind publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Deciziei civile nr. 116A din 2 mai 2007 a Curții de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală	10–13	
ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI			
	Hotărârea din 4 august 2005 în Cauza Stoianova și Nedelcu împotriva României	14–16	

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL DEZVOLTĂRII, LUCRĂRILOR PUBLICE ȘI LOCUINȚELOR

ORDIN

pentru aprobarea reglementării tehnice „Metodologie privind investigarea de urgență a siguranței postseism a clădirilor și stabilirea soluțiilor-cadru de intervenție”, indicativ ME 003—2007

Având în vedere:

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 15/2005;

— Regulamentul privind prevenirea și gestionarea situațiilor de urgență specifice riscului la cutremure și/sau alunecări de teren, aprobat prin Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului și al ministrului administrației și internelor nr. 1.995/1.160 din 2005/2006;

— Procesul-verbal de avizare nr. 21 din 20 decembrie 2006 al Comitetului tehnic de coordonare generală și Avizul nr. 1.359 din 14 martie 2007 al Inspectoratului de Stat în Construcții,

în temeiul art. 10 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 361/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Locuințelor,

ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și locuințelor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă reglementarea tehnică „Metodologie privind investigarea de urgență a siguranței postseism a clădirilor și stabilirea soluțiilor-cadru de intervenție”, indicativ ME 003—2007, elaborată de INCERC București, prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul ministrului lucrărilor publice și amenajării teritoriului nr. 8/N/1999 pentru aprobarea „Manualului privind investigarea de urgență postseism și stabilirea soluțiilor-cadru de intervenție imediată pentru punerea în siguranță provizorie a construcțiilor avariate”, indicativ ME 003—1999, publicat în Buletinul Construcțiilor nr. 2/1999, își încetează aplicabilitatea.

p. Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și locuințelor,

Anna Horváth,
secretar de stat

București, 8 mai 2007.
Nr. 127.

*) Anexa se publică ulterior în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 562 bis în afara abonamentului, care se poate achiziționa de la Centrul pentru vânzări și relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1, precum și în Buletinul Construcțiilor, editat de Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Construcții și Economia Construcțiilor — INCERC București.

MINISTERUL DEZVOLTĂRII, LUCRĂRILOR PUBLICE ȘI LOCUINȚELOR

ORDIN

pentru abrogarea Ordinului ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 22/2007 privind stabilirea unor competențe pentru avizarea și aprobarea documentațiilor de urbanism în municipiul București

În temeiul art. 10 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 361/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Locuințelor,

ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și locuințelor emite următorul ordin:

Art. 1. — Începând cu data prezentului ordin, Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului privind stabilirea unor competențe pentru avizarea și aprobarea documentațiilor de urbanism în municipiul București nr. 22/2007,

publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 34 din 17 ianuarie 2007, se abrogă.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și locuințelor,
László Borbely

București, 30 iunie 2007.
Nr. 632.

ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE

privind retragerea autorizației de funcționare a Societății Comerciale „Partener — Broker de Asigurări” — S.A. și retragerea aprobării acordate domnului Nicolae Viorel ca administrator — director general al acestei societăți comerciale

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, cu sediul în București, str. Amiral Constantin Bălescu nr. 18, sectorul 1, cod de înregistrare fiscală 14045240/01.07.2001, reprezentată legal de președinte, în temeiul art. 4 alin. (19), precum și al art. 39 alin. (5) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, în baza Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, adoptată în ședința din data de 12 iunie 2007, conform art. 4 alin. (22)—(24¹) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, în cadrul căreia a fost analizată documentația aferentă Notei nr. IX.218 din 6 iunie 2007 privind controlul efectuat la Societatea Comercială „Partener — Broker de Asigurări” — S.A.,

în conformitate cu atribuțiile prevăzute la art. 5 lit. h²), art. 8 alin. (2) lit. i) și la art. 38¹ alin. (2) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, în baza Deciziei nr. 349 din 23 mai 2007, organele de specialitate ale Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor au efectuat un control inopinat la Societatea Comercială „Partener — Broker de Asigurări” — S.A., cu sediul în București, str. Vasile Lascăr nr. 48—50, et. 3, ap. 18, sectorul 2, înregistrată la oficiul registrului comerțului cu nr. J40/17390/28.10.2004, cod unic de înregistrare 16886320.

Obiectul controlului a constat în verificarea raportărilor aferente trimestrelor III și IV ale anului 2006 și a actului constitutiv al Societății Comerciale „Partener — Broker de Asigurări” — S.A.

Controlul nu s-a putut efectua deoarece Societatea Comercială „Partener — Broker de Asigurări” — S.A. nu a putut fi contactată nici telefonic și nici la sediile cu care este înregistrată în evidențele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, respectiv sediul social din București, str. Vasile Lascăr nr. 48—50, et. 3, ap. 18, sectorul 2, și sediul punctului de lucru din București, Calea Călărașilor nr. 238, bl. 77, parter, ap. 2, sectorul 3.

Echipa de control a Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor a încheiat Procesul-verbal înregistrat la Comisia de Supraveghere a Asigurărilor sub nr. IX. 217 din 6 iunie 2007.

În urma analizării constatărilor cuprinse în actul de control, au fost reținute următoarele:

1. La data de 28 mai 2007, echipa de control s-a deplasat la sediul societății din București, str. Vasile Lascăr nr. 48—50, et. 3, ap. 18, sectorul 2, unde nu a fost găsită nicio persoană. De asemenea, s-a încercat contactarea telefonică a societății la numărul de telefon fix existent în evidențele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, respectiv 252.76.69, dar s-a constatat că acesta nu este alocat.

La aceeași dată, echipa de control s-a deplasat la sediul punctului de lucru din București, Calea Călărașilor nr. 238, bl. 77, parter, ap. 2, sectorul 3, unde a constatat că își desfășoară activitatea, de circa 2 ani (din mai 2005), Societatea Comercială „Sedona Alm” — S.R.L., firmă specializată în comercializarea caselor de marcat și a cântarelor electronice, așa cum rezultă și din mențiunea făcută pe versoul deciziei de control de către reprezentanții acesteia.

Echipa de control a constatat că societatea nu își mai desfășoară activitatea la sediul social și nici la punctul de lucru, avizate de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, încălcând astfel dispozițiile art. 5 lit. b) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu ale art. 4 alin. (1) și (2) din Normele privind autorizarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3.110/2004, fapte ce constituie contravenții potrivit art. 39 alin. (2) lit. a), c) și q) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

2. Din evidențele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor a rezultat faptul că Societatea Comercială „Partener — Broker de Asigurări” — S.A. nu a transmis nicio raportare lunară privind taxa de funcționare și nici nu a plătit această taxă, începând cu luna ianuarie 2006. De asemenea, societatea nu a depus raportările aferente exercițiului financiar 2006 și nici pe cele trimestriale, aferente aceluiași an. Prin netransmiterea acestor raportări societatea a încălcat prevederile art. 35 alin. (5) lit. f) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu ale art. 4 alin. (2) din Normele privind forma și conținutul raportărilor financiare, precum și informațiile, documentele și certificările necesare pentru întocmirea acestor raportări, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3.117/2005, fapte ce constituie contravenții conform prevederilor art. 39 alin. (2) lit. f) și m²) din legea menționată anterior.

3. În evidența Oficiului Național al Registrului Comerțului Societatea Comercială „Partener — Broker de Asigurări” — S.A. figurează și cu puncte de lucru în Iași (str. Anastasie Panu nr. 232, tronson V, sc. 2, et. 8, ap. 25) și Târgu Mureș (str. General Traian Mosoiu nr. 7A), înființate fără avizul prealabil al Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, fiind încălcate astfel prevederile art. 5 lit. b) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu ale art. 4 alin. (1) și (2) din Normele privind autorizarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3.110/2004, și constituind contravenție conform prevederilor art. 39 alin. (2) lit. a), c) și q) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, pentru faptele nelegale reținute în sarcina Societății Comerciale „Partener — Broker de Asigurări” — S.A., precum și a administratorului — director general al societății, domnul Nicolae Viorel, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România, în temeiul dispozițiilor art. 4 alin. (1) și ale art. 8 alin. (2) lit. a), coroborate cu ale art. 39 alin. (3) lit. e) și art. 35 alin. (7) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările

ulterioare, Consiliul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor a hotărât, în ședința din data de 12 iunie 2007, retragerea autorizației Societății Comerciale „Partener — Broker de Asigurări” — S.A., conform prevederilor art. 39 alin. (3) lit. e) coroborate cu ale art. 35 alin. (7) din aceeași lege, și retragerea aprobării acordate conducătorului executiv al societății, domnul Nicolae Viorel, în conformitate cu prevederile art. 5 lit. d) din aceeași lege, drept care se decide:

Art. 1. — Se retrage autorizația Societății Comerciale „Partener — Broker de Asigurări” — S.A., cu sediul în București, str. Vasile Lascăr nr. 48—50, et. 3, ap. 18, sectorul 2, înregistrată la oficiul registrului comerțului cu nr. J40/17390/28.10.2004, cod unic de înregistrare 16886320, reprezentată legal de domnul Nicolae Viorel în calitate de administrator—director general, conform dispozițiilor art. 39 alin. (3) lit. e) coroborate cu ale art. 35 alin. (7) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, începând de la data publicării prezentei decizii în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 2. — Se retrage aprobarea acordată domnului Nicolae Viorel ca administrator—director general al Societății Comerciale „Partener — Broker de Asigurări” — S.A., în conformitate cu art. 5 lit. d) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, începând de la data publicării prezentei decizii în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — Se interzice Societății Comerciale „Partener — Broker de Asigurări” — S.A., de la data publicării prezentei decizii în Monitorul Oficial al României, Partea I, desfășurarea activității de broker de asigurare în România, conform prevederilor Legii nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, și ale normelor emise în aplicarea acesteia.

Art. 4. — Societatea Comercială „Partener — Broker de Asigurări” — S.A. are obligația să își notifice clienții, în termen de 3 zile de la data primirii prezentei decizii, în vederea efectuării plății ratelor scadente la contractele în curs de derulare direct la asigurați, rămânând direct răspunzătoare pentru îndeplinirea obligațiilor asumate prin contractele în vigoare, până la data publicării prezentei decizii în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 5. — (1) Împotriva prezentei decizii Societatea Comercială „Partener — Broker de Asigurări” — S.A. poate face plângere la Curtea de Apel București în termen de 30 de zile de la comunicarea acesteia, conform art. 40 alin. (1) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În conformitate cu art. 40 alin. (2) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, plângerea adresată Curții de Apel București nu suspendă, pe timpul soluționării acesteia, executarea măsurii sancționatorii dispuse de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

Art. 6. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 alin. (2) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Angela Toncescu

București, 2 iulie 2007.
Nr. 438.

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE

privind retragerea autorizației de funcționare a Societății Comerciale „KLN Broker de Asigurare” — S.R.L. și retragerea aprobării acordate domnului Dobre Soare ca administrator—director general al acestei societăți comerciale

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, cu sediul în București, str. Amiral Constantin Bălescu nr. 18, sectorul 1, cod de înregistrare fiscală 14045240/01.07.2001, reprezentată legal de președinte, în temeiul art. 4 alin. (19), precum și al art. 39 alin. (5) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare,

în baza Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, adoptată în ședința din data de 12 iunie 2007, conform art. 4 alin. (22)—(24¹) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, în cadrul căreia a fost analizată documentația aferentă Notei nr. IX.224 din 6 iunie 2007 privind controlul efectuat la Societatea Comercială „KLN Broker de Asigurare” — S.R.L.,

în conformitate cu atribuțiile prevăzute la art. 5 lit. h²), art. 8 alin. (2) lit. i) și la art. 38¹ alin. (2) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, în baza Deciziei nr. 354 din 23 mai 2007, organele de specialitate ale Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor au efectuat un control inopinat la Societatea Comercială „KLN Broker de Asigurare” — S.R.L., cu sediul în Ploiești, str. Mihail Kogălniceanu nr. 2, bl. C, sc. B, et. 2, ap. 15, județul Prahova, înregistrată la oficiul registrului comerțului cu nr. J29/1747/15.08.2005, cod unic de înregistrare 17870755, înregistrată în registrul brokerilor cu nr. RBK-314 din data de 4 noiembrie 2005, reprezentată de domnul Dobre Soare, în calitate de administrator—director general al societății.

Obiectul controlului a constat în verificarea raportărilor aferente trimestrelor III și IV ale anului 2006 și a actului constitutiv al Societății Comerciale „KLN Broker de Asigurare” — S.R.L.

Controlul nu s-a putut efectua deoarece Societatea Comercială „KLN Broker de Asigurare” — S.R.L. nu a putut fi contactată la sediul cu care este înregistrată în evidențele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, respectiv sediul social din Ploiești, str. Mihail Kogălniceanu nr. 2, bl. C, sc. B, et. 2, ap. 15, județul Prahova.

Echipa de control a Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor a încheiat Procesul-verbal înregistrat la Comisia de Supraveghere a Asigurărilor sub nr. IX.214 din 6 iunie 2007.

În urma analizării constatărilor cuprinse în actul de control, au fost reținute următoarele:

1. La data de 30 mai 2007, ora 12,00, echipa de control s-a deplasat la sediul societății din Ploiești, str. Mihail Kogălniceanu nr. 2, bl. C, sc. B, et. 2, ap. 15, județul Prahova, unde nu a fost găsită nicio persoană.

Având în vedere aceasta s-a încercat contactarea telefonică a societății la numărul de telefon existent în evidențele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, respectiv 0745/187.757, la care a răspuns domnul Dobre Soare, administrator—director general al societății, care a precizat că Societatea Comercială „KLN Broker de Asigurare” — S.R.L. nu mai are activitate și că sediul social a fost schimbat.

Echipa de control a constatat că societatea nu își mai desfășoară activitatea la sediul social, nerespectând astfel prevederile art. 5 lit. b) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu ale art. 4 alin. (1) și (2) din Normele privind autorizarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3.110/2004, fapte ce constituie contravenții potrivit art. 39 alin. (2) lit. a), c) și q) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

2. Din evidențele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor a rezultat faptul că Societatea Comercială „KLN Broker de Asigurare” — S.R.L. nu deține în prezent nicio poliță de răspundere civilă profesională a brokerilor de asigurare. Fapta reprezintă încălcarea prevederilor art. 35 alin. (5) lit. c) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu ale art. 2 lit. c) din normele puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3.110/2004, și constituie contravenție conform art. 39 alin. (2) lit. r) și m²) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

3. Din evidențele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor a rezultat faptul că Societatea Comercială „KLN Broker de Asigurare” — S.R.L. nu a mai transmis de la autorizare și până în acest moment raportările lunare referitoare la taxa de funcționare și nu a efectuat nicio plată în contul taxei de funcționare, fiind încălcate astfel prevederile art. 35 alin. (2) coroborate cu ale art. 36 din legea specială în materie, faptă ce constituie contravenție conform art. 39 alin. (2) lit. m²) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, pentru faptele nelegale reținute în sarcina Societății Comerciale „KLN Broker de Asigurare” — S.R.L., precum și a administratorului—director general al societății, domnul Dobre Soare, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România, în temeiul dispozițiilor art. 4 alin. (1) și ale art. 8 alin. (2) lit. a), coroborate cu ale art. 39 alin. (3) lit. e) și art. 35 alin. (7) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor a hotărât, în ședința din data de 12 iunie 2007, retragerea autorizației Societății Comerciale „KLN Broker de Asigurare” — S.R.L., conform prevederilor art. 39 alin. (3) lit. e) coroborate cu ale art. 35 alin. (7) din aceeași lege, și retragerea aprobării acordate conducătorului executiv al societății, domnul Dobre Soare, în conformitate cu prevederile art. 5 lit. d) din aceeași lege,

drept care se decide:

Art. 1. — Se retrage autorizația Societății Comerciale „KLN Broker de Asigurare” — S.R.L., cu sediul în Ploiești, str. Mihail Kogălniceanu nr. 2, bl. C, sc. B, et. 2, ap. 15, județul Prahova, înregistrată la oficiul registrului comerțului cu nr. J29/1747/15.08.2005, cod unic de înregistrare 17870755, înregistrată în registrul brokerilor cu nr. RBK-314 din data de 4 noiembrie 2005, reprezentată legal de domnul Dobre Soare în calitate de administrator—director general, conform dispozițiilor art. 39 alin. (3) lit. e) coroborate cu ale art. 35 alin. (7) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, începând cu data publicării prezentei decizii de sancționare în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 2. — Se retrage aprobarea acordată domnului Dobre Soare ca administrator—director general al Societății Comerciale „KLN Broker de Asigurare” — S.R.L., în conformitate cu art. 5 lit. d) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, începând cu data publicării prezentei decizii de sancționare în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — Se interzice Societății Comerciale „KLN Broker de Asigurare” — S.R.L., de la data publicării prezentei decizii de sancționare în Monitorul Oficial al României, Partea I, desfășurarea activității de broker de asigurare în România, conform prevederilor Legii nr. 32/2000, cu modificările și

completările ulterioare, și ale normelor emise în aplicarea acesteia.

Art. 4. — Societatea Comercială „KLN Broker de Asigurare” — S.R.L. are obligația să își notifice clienții, în termen de 3 zile de la data primirii prezentei decizii, în vederea efectuării plății ratelor scadente la contractele în curs de derulare direct la asigurații, rămânând direct răspunzătoare pentru îndeplinirea obligațiilor asumate prin contractele în vigoare, până la data publicării prezentei decizii de sancționare în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 5. — (1) Împotriva prezentei decizii Societatea Comercială „KLN Broker de Asigurare” — S.R.L. poate face plângere la Curtea de Apel București în termen de 30 de zile de la comunicarea acesteia, conform art. 40 alin. (1) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În conformitate cu art. 40 alin. (2) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, plângerea adresată Curții de Apel București nu suspendă, pe timpul soluționării acesteia, executarea măsurii sancționatorii dispuse de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

Art. 6. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 alin. (2) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,

Angela Toncescu

București, 4 iulie 2007.

Nr. 442.

ACTE ALE OFICIULUI ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR

OFICIUL ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR

DECIZIE

privind publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Deciziei civile nr. 115A din 2 mai 2007 a Curții de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală

Având în vedere Referatul nr. SDG/1.330 din 3 iulie 2007 al Direcției registre, gestiune colectivă și relații publice, în temeiul art. 131² alin. (9) teza a 2-a din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare,

în baza prevederilor art. 6 alin. (1) și ale art. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 401/2006 privind organizarea, funcționarea, structura personalului și dotările necesare îndeplinirii atribuțiilor Oficiului Român pentru Drepturile de Autor,

directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor emite următoarea decizie:

Articol unic. — Se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, Decizia civilă nr. 115A din 2 mai 2007 a Curții de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie, privind desființarea Hotărârii arbitrale din 10 aprilie 2006, având ca obiect stabilirea formei finale a Metodologiei privind remunerația datorată artiștilor

interpreți sau executanți și producătorilor de fonograme pentru radiodifuzarea, directă sau indirectă, a fonogramelor publicate în scop comercial ori a reproducerilor acestora de către organismele de televiziune, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 382 din 4 mai 2006 prin Decizia directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 75/2006.

p. Directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor,

Adrian Ghimpu

București, 4 iulie 2007.

Nr. 225.

ANEXĂ

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI

Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală

DECIZIA CIVILĂ Nr. 115A

Ședința publică din 2 mai 2007

Curtea compusă din:

Președinte — Alina Iuliana Țuca

Judecător — Silvia Pană

Grefier — Ionică Roșioru

Pe rol se află judecarea cererii de apel formulate de apelantele Societatea Română de Televiziune și Asociația Română de Comunicații Audiovizuale împotriva Deciziei directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 75/2006, în contradictoriu cu intimații Uniunea Producătorilor de Fonograme din România și Centrul Român pentru Administrarea Drepturilor Artiștilor Interpreți (CREDIDAM) și intervenienții Societatea Comercială „Antena 1” — S.A., Societatea Comercială „Amerom Television” — S.R.L. și Societatea Comercială „Pro TV” — S.A.

Dezbaterile și susținerile părților au avut loc în ședința publică din 17 aprilie 2007, când părțile prezente au pus concluzii pe cererea de apel, ce au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, încheiere ce face parte integrantă din prezenta decizie, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea cauzei la 24 aprilie 2007 și 2 mai 2007 — data pronunțării prezentei decizii.

CURTEA,

deliberând asupra cauzei civile de față, constată următoarele:

Prin Hotărârea arbitrală din data de 10 aprilie 2006, completul arbitral de pe lângă Oficiul Român pentru Drepturile de Autor a stabilit Metodologia privind remunerația datorată artiștilor interpreți sau executanți și producătorilor de fonograme pentru radiodifuzarea, directă sau indirectă, a fonogramelor publicate în scop comercial sau a reproducerilor acestora de către organismele de televiziune.

În conformitate cu prevederile art. 131² alin. (8) din Legea nr. 8/1996, modificată și completată prin Legea nr. 285/2004, prin Decizia directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 75/2006 hotărârea arbitrală a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 382 din 4 mai 2006.

Împotriva Deciziei directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 75/2006 și a Hotărârii arbitrale din data de 10 aprilie 2006 și în contradictoriu cu Centrul Român pentru Administrarea Drepturilor Artiștilor Interpreți (CREDIDAM) și Asociația Română de Comunicații Audiovizuale (ARCA), a declarat apel Societatea Română de Televiziune.

Apelul a fost înregistrat pe rolul Curții de Apel București — Secția a IX-a civilă și de proprietate intelectuală sub nr. 5.313/2/2006.

Prin cererea de apel formulată, întemeiată pe prevederile art. 131² alin. (9) din Legea nr. 8/1996, modificată și completată prin Legea nr. 285/2004 și prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 123/2005, apelanta a solicitat:

1. suspendarea executării Deciziei directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 75/2006, în concret a hotărârii arbitrale anexă la aceasta, până la soluționarea definitivă și revocabilă de către Curtea de Apel București a prezentei cauze;

2. desființarea Hotărârii arbitrale din data de 10 aprilie 2006, ca fiind un act subsecvent, emis în aplicarea Deciziei directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 216/2005, decizie care a fost anulată de Curtea de Apel București prin Sentința civilă nr. 940 din 20 aprilie 2006;

3. modificarea art. 1, 3, 4, 5, 8, 12 ale hotărârii arbitrale apelate [conform art. 131² alin. (9) teza I] ca fiind nelegale și neîntemeiate raportat la prevederile Legii nr. 8/1996, modificată, precum și la legislația și practica judiciară europeană în domeniu;

4. obligarea intimatelor U.P.F.R. și Centrul Român pentru Administrarea Drepturilor Artiștilor Interpreți (CREDIDAM) la restituirea eventualelor sume plătite cu titlu de remunerație în baza hotărârii arbitrale anulate, sub forma compensării cu sumele datorate în viitor ca remunerație de Societatea Română de Televiziune către aceste organisme de gestiune colectivă.

Cu privire la pct. 1 și 2 din cererea de apel s-au formulat următoarele susțineri:

Negocierea care s-a desfășurat între Societatea Română de Televiziune și U.P.F.R./Centrul Român pentru Administrarea Drepturilor Artiștilor Interpreți (CREDIDAM) prealabil arbitrajului, conform art. 131² alin. (1) și (2) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, cât și arbitrajul, în urma căruia a fost pronunțată hotărârea arbitrală apelată, au fost dispuse, în conformitate cu art. 131 alin. (2) din aceeași lege, prin Decizia directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 216/2005.

Decizia directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 216/2005 este deci actul inițial pe baza căruia au fost emise actele subsecvente, reprezentate de Decizia directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 75/2006 cuprinzând hotărârea arbitrală apelată, cât și Decizia directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 85/2006 pentru publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Hotărârii arbitrale din 13 aprilie 2006, având ca obiect stabilirea formei finale a Metodologiei privind remunerația datorată artiștilor interpreți sau executanți pentru radiodifuzarea repertoriului de prestații artistice din domeniul audiovizual de către organismele de televiziune.

Întrucât Decizia directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 216/2005 era susceptibilă de multiple motive de nelegalitate, Societatea Română de Televiziune împreună cu radiourile și televiziunile private au contestat-o la Curtea de Apel, solicitând anularea acesteia. Prin Sentința civilă nr. 940 din 20 aprilie 2006, Curtea de Apel București a admis acțiunea formulată și a anulat Decizia directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 216/2005 ca fiind neconformă cu prevederile Legii nr. 8/1996, modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 123/2005.

Consecința juridică a anulării deciziei de constituire a comisiilor o reprezintă necesitatea aplicării în cauză a principiului „nulitatea actului inițial (în speță, decizia O.R.D.A. de

constituire a comisiilor) atrage și nulitatea actelor subsecvente (în speță, hotărârea arbitrală apelată)”, astfel încât soluția care se impune este constatarea nulității absolute a Deciziei directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 75/2006 și a hotărârii arbitrale apelate — anexă la aceasta.

În legătură cu pct. 3 și 4 ale cererii de apel, apelanta a argumentat că hotărârea arbitrală este nelegală și netemeinică atât prin raportare la prevederile Legii nr. 8/1996, modificată, cât și prin raportare la legislația și practica europeană în materie, solicitându-se modificarea punctelor indicate din cuprinsul hotărârii arbitrale în sensul celor menționate prin motivele de apel formulate.

Intimatul Centrul Român pentru Administrarea Drepturilor Artiștilor Interpreți (CREDIDAM) a formulat întâmpinare la apelul declarat de Societatea Română de Televiziune, prin care a solicitat respingerea ca neîntemeiat a apelului declarat în cauză.

La data de 2 iunie 2006 a fost înregistrat pe rolul Curții de Apel București — Secția a IX-a civilă și de proprietate intelectuală, sub nr. 5.761/2/2006, apelul declarat de Asociația Română de Comunicații Audiovizuale (ARCA), în contradictoriu cu Centrul Român pentru Administrarea Drepturilor Artiștilor Interpreți (CREDIDAM) și Uniunea Producătorilor de Fonograme din România (U.P.F.R.) împotriva aceleiași decizii a directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 75/2006 și a Hotărârii arbitrale din data de 10 aprilie 2006.

Prin cererea de apel formulată s-a solicitat suspendarea executării Deciziei directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 75/2006 și a Hotărârii arbitrale din data de 10 aprilie 2006, desființarea hotărârii arbitrale menționate ca fiind un act subsecvent emis în aplicarea Deciziei directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 216/2005, decizie anulată de Curtea de Apel București prin Sentința civilă nr. 940 din 20 aprilie 2006, anularea art. 3 și modificarea art. 1, 6, 7, 8 și 12 ale hotărârii arbitrale ca fiind nelegale și netemeinice și obligarea intimatelor U.P.F.R. și Centrul Român pentru Administrarea Drepturilor Artiștilor Interpreți (CREDIDAM) la restituirea eventualelor sume plătite cu titlu de remunerație în baza hotărârii arbitrale anulate, sub forma compensării cu sumele datorate în viitor ca remunerație de televiziunile private către aceste organisme de gestiune colectivă.

În motivarea apelului declarat, apelanta susține aceleași motive de nelegalitate și netemeinicie care se regăsesc și în apelul declarat de Societatea Română de Televiziune împotriva Deciziei directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 75/2006 și a Hotărârii arbitrale din 10 aprilie 2006.

Intimatul Centrul Român pentru Administrarea Drepturilor Artiștilor Interpreți (CREDIDAM) a formulat întâmpinare la apelul declarat de Asociația Română de Comunicații Audiovizuale (ARCA) prin care a solicitat respingerea apelului pentru motivele expuse și prin întâmpinarea formulată la apelul declarat de Societatea Română de Televiziune împotriva aceleiași decizii a directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor și aceleiași hotărâri arbitrale.

Prin Încheierea pronunțată la data de 7 aprilie 2006, Curtea de Apel București — Secția a IX-a civilă și de proprietate intelectuală a dispus, constatând îndeplinite condițiile prevăzute de art. 164 din Codul de procedură civilă, conexarea Dosarului nr. 5.761/2/2006 la Dosarul nr. 5.313/2/2006.

În cauză au formulat cereri de intervenție accesorie în interesul apelantei Asociația Română de Comunicații Audiovizuale (ARCA), Societatea Comercială „Amerom Television” — S.R.L., Societatea Comercială „Pro TV” — S.A. și Societatea Comercială „Antena 1” — S.A.

Prin cererile de intervenție formulate s-a solicitat admiterea apelului declarat de Asociația Română de Comunicații Audiovizuale (ARCA) pentru motivele invocate de apelantă în cuprinsul căii de atac formulate.

Prin Încheierea pronunțată la data de 7 septembrie 2006, Curtea a admis în principiu cererile de intervenție accesorie formulate. Prin aceeași încheiere a fost respinsă cererea de suspendare a executării Deciziei directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 75/2006 și a Hotărârii arbitrale din data de 10 aprilie 2006, pentru considerentele expuse în cuprinsul încheierii de la acel termen de judecată.

La termenul de judecată din data de 17 aprilie 2007, intervenienta Societatea Comercială „Amerom Television” — S.R.L. a invocat excepția nulității Deciziei directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 75/2006. În susținerea excepției invocate, intervenienta a depus la dosar Certificatul de grefă nr. 13.185/1/2006 emis de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal, certificat care atestă că prin Decizia nr. 1.802 din 28 martie 2007 această instanță a respins ca nefondat recursul declarat de Oficiul Român pentru Drepturile de Autor împotriva Sentinței civile nr. 940 din 20 aprilie 2006 a Curții de Apel București.

Curtea urmează a admite excepția invocată, pentru următoarele considerente:

Potrivit art. 131 alin. (1) și (2) din Legea nr. 8/1996, așa cum a fost modificat prin Legea nr. 285/2004: „(1) În vederea inițierii procedurii de negociere, organismele de gestiune colectivă trebuie să depună la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor o cerere, însoțită de metodologiile propuse a fi negociate (...). (2) Metodologiile se negociază în cadrul unei comisii constituite prin decizie a directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, emisă în termen de maximum cinci zile de la primirea cererii de inițiere a procedurilor de negociere. Decizia directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, pe cheltuiala organismelor de gestiune colectivă (...).”

Prin Decizia nr. 216/2005, Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, în aplicarea prevederilor legale menționate, a dispus constituirea a opt comisii pentru negocierea metodologiei privind utilizarea, prin radiodifuzarea de către organismele de televiziune sau de radiodifuziune, a operelor muzicale, audiovizuale sau scrise, precum și compunerea acestor comisii.

Prin Sentința civilă nr. 940 din 20 aprilie 2006, Curtea de Apel București a anulat Decizia directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 216/2005, apreciind că prin desemnarea mai multor comisii, cu compunerea menționată în decizie, aceasta încalcă prevederile art. 131 din Legea nr. 8/1996.

Sentința civilă nr. 940 din 20 aprilie 2006 a Curții de Apel București a rămas irevocabilă prin Decizia nr. 1.802 din 28 martie 2007 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal, prin care a fost respins recursul declarat de Oficiul Român pentru Drepturile de Autor împotriva Sentinței civile nr. 940 din 20 aprilie 2006 a Curții de Apel București, așa cum rezultă din certificatul de grefă depus.

Cu toate că legalitatea Deciziei directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 216/2005 făcea obiectul unui control judecătoresc, fiind contestată în fața instanței de contencios administrativ, ea a continuat să fie aplicată. Metodologiile s-au negociat în cadrul comisiilor constituite în baza Deciziei directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 216/2005 și, întrucât în cadrul comisiilor de negociere nu s-a putut conveni asupra unei

forme unice a metodologiilor, a fost inițiată, prin intermediul Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, procedura de mediere efectuată de către arbitri, în conformitate cu prevederile art. 131² alin. (3) din Legea nr. 8/1996, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 285/2004 și prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 123/2005.

Arbitrii constituiți în completul de mediere au pronunțat Hotărârea arbitrală din data de 10 aprilie 2006, hotărâre care, alături de Decizia directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 75/2006, prin care s-a dispus publicarea hotărârii arbitrale în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 382 din 4 mai 2006, face obiectul apelului ce a investit instanța în prezentul litigiu.

Curtea apreciază că din cuprinsul art. 131 și următoarele din Legea nr. 8/1996, așa cum a fost modificat și completat prin Legea nr. 285/2004 și prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 123/2005, rezultă că metodologiile necesare pentru plata remunerațiilor sunt stabilite în două etape. În prima etapă metodologiile se negociază în cadrul unei comisii de negociere, iar în cazul în care în urma negocierilor comisia nu a convenit o formă unică a metodologiilor, se declanșează cea de-a doua etapă care cuprinde o procedură de mediere efectuată prin intermediul arbitrilor. Prima etapă, în cazul în care părțile aflate în negociere ajung la un acord, se finalizează printr-un protocol ce cuprinde înțelegerea părților și care se publică, prin decizie a directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, în Monitorul Oficial al României, Partea I, devenind astfel opozabil tuturor utilizatorilor în domeniul pentru care s-a negociat.

Cea de-a doua etapă, aplicabilă în cazul în care în urma negocierilor nu s-a putut ajunge la un acord, se finalizează printr-o hotărâre arbitrală, hotărâre care, de asemenea, se publică prin decizie a directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor în Monitorul Oficial al României, Partea I, și care poate fi contestată în justiție.

Însă, atât în ipoteza în care metodologia se stabilește în prima etapă prin acordul părților, cât și în ipoteza în care ea este adoptată prin hotărâre arbitrală în urma parcurgerii ambelor etape menționate, procedura de stabilire a metodologiilor se declanșează prin decizie a directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor de constituire a comisiilor de negociere, conform art. 131 alin. (1) din Legea nr. 8/1996, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 285/2004 și prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 123/2005.

Această decizie nu constituie doar baza primei etape de elaborare a metodologiilor, ci stă la baza întregii proceduri de adoptare, întrucât cea de-a doua etapă, cea desfășurată în fața arbitrilor constituiți în completul de mediere, nu poate fi declanșată fără parcurgerea primei etape și anume a celei desfășurate în cadrul comisiilor de negociere, comisii stabilite tocmai prin decizia emisă de directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor în baza art. 131 alin. (1) din Legea nr. 8/1996, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 285/2004 și prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 123/2005.

Câtă vreme Decizia directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 216/2005 de constituire a comisiilor de negociere a fost anulată printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă, efectele nulității constatate în urma exercitării controlului judecătoresc se extind și asupra actelor subsecvente actului nul și cu care acesta se află în legătură.

Soluția se impune prin aplicarea efectelor nulității actului juridic, efecte concretizate în principiul anulării actului subsecvent ca urmare a anulării actului inițial.

Din această perspectivă, anularea deciziei prin care comisiile de negociere a metodologiei au fost constituite atrage nulitatea actelor desfășurate de aceste comisii și nulitatea actelor ulterioare intervenite în procedura declanșată prin decizia de constituire a respectivelor comisii.

Un astfel de act subsecvent aflat în legătură cu decizia declarată nulă de către instanțele de judecată este și Hotărârea arbitrală din data de 10 aprilie 2006 și Decizia directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 75/2006 prin care hotărârea arbitrală a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I. Aceste două acte au finalizat procedura declanșată prin Decizia directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 216/2005, iar adoptarea lor a intervenit numai ca urmare a rezultatului obținut în cadrul comisiilor de negociere (a căror constituire a fost constatată nulă de către instanțele de judecată).

Prin urmare, nulitatea Deciziei directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 216/2005, judecătorește constatată, atrage și nulitatea Hotărârii arbitrale din data de 10 aprilie 2006 și a Deciziei directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 75/2006 de publicare a hotărârii arbitrale în Monitorul Oficial al României, Partea I, în baza caracterului lor de acte subsecvente unui act juridic nul și a principiului anterior enunțat vizând efectele nulității actelor juridice.

Pentru considerentele anterior expuse, Curtea a găsit ca întemeiată excepția nulității Deciziei directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 75/2006 și a Hotărârii arbitrale din data de 10 aprilie 2006 a cărei publicare a fost dispusă prin decizia directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor anterior menționată.

Întrucât considerentele invocate în susținerea nulității analizate sunt identice cu motivele de apel expuse la pct. 2 în cererile de apel formulate de Societatea Română de Televiziune și Asociația Română de Comunicații Audiovizuale (ARCA), Curtea va admite, pentru identitate de rațiune, apelurile declarate și, în baza art. 55 din Codul de procedură civilă, și cererile de intervenție accesorie formulate în cauză și va

desființa Hotărârea arbitrală din data de 10 aprilie 2006, publicată prin Decizia directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 75/2006.

Față de considerentele pentru care au fost admise apelurile declarate și având în vedere efectele pe care le generează soluția pronunțată, Curtea apreciază că nu mai este necesar a analiza și celelalte motive de apel cu care a fost investită.

În ceea ce privește cererile apelantelor de obligare a CREDIDAM la restituirea sumelor plătite cu titlu de remunerație în baza hotărârii arbitrale anulate, sub forma compensării cu sumele datorate în viitor ca remunerație, Curtea urmează a le respinge pentru următoarele considerente:

Pentru a opera compensația, obligațiile trebuie să aibă caracter reciproc, creanțele să aibă ca obiect bunuri fungibile și să fie creanțe certe, lichide și exigibile. Condițiile menționate trebuie îndeplinite în mod cumulativ, în caz contrar compensația ca modalitate de stingere a obligațiilor neputând fi dispusă.

În cauză apelantele care au solicitat compensarea nu au probat caracterul lichid și exigibil al creanțelor a căror reciprocitate au invocat-o, astfel încât instanța nu poate dispune stingerea obligațiilor în modalitatea solicitată.

În consecință, Curtea va admite excepția nulității Hotărârii arbitrale din data de 10 aprilie 2006 și a Deciziei directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 75/2006 și, pe cale de consecință, va admite apelurile declarate de Asociația Română de Comunicații Audiovizuale (ARCA) și Societatea Română de Televiziune, precum și cererile de intervenție accesorie.

Va fi desființată Hotărârea arbitrală din data de 10 aprilie 2006, publicată în baza Deciziei directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 75/2006 în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 382 din 4 mai 2006.

Va fi respinsă cererea de compensare a sumelor datorate cu titlu de remunerație, formulată prin apelurile declarate în cauză.

PENTRU ACESTE MOTIVE

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția nulității Hotărârii arbitrale din data de 10 aprilie 2006 și a Deciziei directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 75/2006.

Admite apelurile declarate de apelantele Societatea Română de Televiziune și Asociația Română de Comunicații Audiovizuale împotriva Deciziei directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 75/2006 și a Hotărârii arbitrale din data de 10 aprilie 2006, în contradictoriu cu intimații Uniunea Producătorilor de Fonograme din România, Centrul Român pentru Administrarea Drepturilor Artiștilor Interpreți (CREDIDAM) și intervenienții Societatea Comercială „Antena 1” — S.A., Societatea Comercială „Amerom Television” — S.R.L., Societatea Comercială „Pro TV” — S.A.

Desființează Hotărârea arbitrală din data de 10 aprilie 2006, publicată în baza Deciziei directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 75/2006 în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 382 din 4 mai 2006.

Respinge cererea de compensare a sumelor datorate cu titlu de remunerație.

Definitivă și irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică azi, 2 mai 2007.

Președinte,
Alina Iuliana Țuca

Judecător,
Silvia Pană

Grefier,
Ionică Roșioru

OFICIUL ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR

DECIZIE**privind publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Deciziei civile nr. 116A din 2 mai 2007 a Curții de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală**

Având în vedere Referatul nr. SDG/1.329 din 3 iulie 2007 al Direcției registre, gestiune colectivă și relații publice, în temeiul art. 131² alin. (9) teza a 2-a din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare,

în baza prevederilor art. 6 alin. (1) și ale art. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 401/2006 privind organizarea, funcționarea, structura personalului și dotările necesare îndeplinirii atribuțiilor Oficiului Român pentru Drepturile de Autor,

directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor emite următoarea decizie:

Articol unic. — Se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, Decizia civilă nr. 116A din 2 mai 2007 a Curții de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie, privind desființarea Hotărârii arbitrale din 13 aprilie 2006, având ca obiect stabilirea formei

finale a Metodologiei privind remunerația datorată artiștilor interpreți sau executanți pentru radiodifuzarea repertoriului de prestații artistice din domeniul audiovizual de către organismele de televiziune, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 408 din 11 mai 2006 prin Decizia directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 85/2006.

p. Directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor,
Adrian Ghimpu

București, 4 iulie 2007.
Nr. 226.

ANEXĂ

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI

Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală

DECIZIA CIVILĂ Nr. 116A

Ședința publică din 2 mai 2007

Curtea compusă din:

Președinte — Alina Iuliana Țuca

Judecător — Silvia Pană

Grefier — Ionică Roșioru

Pe rol se află soluționarea cererilor de apel formulate de apelanta Societatea Română de Televiziune și apelanta Asociația Română de Comunicații Audiovizuale împotriva Deciziei directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 85/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 408 din 11 mai 2006, a Hotărârii arbitrale din data de 13 aprilie 2006 a completului de arbitraj de pe lângă Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, în contradictoriu cu intimații Centrul Român pentru Administrarea Drepturilor Artiștilor Interpreți (CREDIDAM) și intervenienții Societatea Comercială „Antena 1” — S.A., Societatea Comercială „Amerom Television” — S.R.L. și Societatea Comercială „Pro TV” — S.A.

Dezbaterile și susținerile părților au avut loc în ședința publică din 17 aprilie 2007, când părțile prezente au pus concluzii pe cererea de apel, ce au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, încheiere ce face parte integrantă din prezenta decizie, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea cauzei la 24 aprilie 2007 și 2 mai 2007 — data pronunțării prezentei decizii.

CURTEA

deliberând asupra cauzei civile de față, constată următoarele:

Prin Hotărârea arbitrală din data de 13 aprilie 2006, completul arbitral de pe lângă Oficiul Român pentru Drepturile de Autor a stabilit Metodologia privind remunerația datorată

artiștilor interpreți sau executanți pentru radiodifuzarea repertoriului de prestații artistice din domeniul audiovizual de către organismele de televiziune.

În conformitate cu prevederile art. 131² alin. (8) din Legea nr. 8/1996, modificată și completată prin Legea nr. 285/2004, prin Decizia directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 85/2006, hotărârea arbitrală a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 408 din 11 mai 2006.

Împotriva Deciziei directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 85/2006 și a hotărârii arbitrale din data de 13 aprilie 2006 și în contradictoriu cu Centrul Român pentru Administrarea Drepturilor Artiștilor Interpreți (CREDIDAM) și Asociația Română de Comunicații Audiovizuale (ARCA) a declarat apel Societatea Română de Televiziune.

Apelul a fost înregistrat pe rolul Curții de Apel București — Secția a IX-a civilă și de proprietate intelectuală sub nr. 5.474/2/2006.

Prin cererea de apel formulată, întemeiată pe prevederile art. 131² alin. (9) din Legea nr. 8/1996, modificată și completată prin Legea nr. 285/2004 și prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 123/2005, apelanta a solicitat:

1. suspendarea executării Deciziei directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 85/2006, în concret a hotărârii arbitrale — anexă la aceasta, până la

soluționarea definitivă și revocabilă de către Curtea de Apel București a prezentei cauze;

2. desființarea Hotărârii arbitrale din data de 13 aprilie 2006, ca fiind un act subsecvent, emis în aplicarea Deciziei directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 216/2005, decizie care a fost anulată de Curtea de Apel București prin Sentința civilă nr. 940 din 20 aprilie 2006;

3. modificarea art. 3 și 4 ale hotărârii arbitrale apelate [conform art. 131² alin. (9) teza I] ca fiind nelegale și neîntemeiate raportat la prevederile Legii nr. 8/1996, modificată, precum și la legislația și practica judiciară europeană în domeniu;

4. obligarea intimatelor U.P.F.R. și Centrul Român pentru Administrarea Drepturilor Artiștilor Interpreți (CREDIDAM) la restituirea eventualelor sume plătite cu titlu de remunerație în baza hotărârii arbitrale anulate, sub forma compensării cu sumele datorate în viitor ca remunerație de Societatea Română de Televiziune către aceste organisme de gestiune colectivă.

Cu privire la pct. 1 și 2 din cererea de apel, s-au formulat următoarele susțineri:

Negocierea care s-a desfășurat între Societatea Română de Televiziune și U.P.F.R./Centrul Român pentru Administrarea Drepturilor Artiștilor Interpreți (CREDIDAM) prealabil arbitrajului, conform art. 131² alin. (1) și (2) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, cât și arbitrajul, în urma căruia a fost pronunțată hotărârea arbitrală apelată, au fost dispuse, în conformitate cu art. 131 alin. (2) din aceeași lege, prin Decizia directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 216/2005.

Decizia directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 216/2005 este deci actul inițial pe baza căruia au fost emise actele subsecvente, reprezentate de Decizia directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 75/2006 cuprinzând hotărârea arbitrală apelată, cât și de Decizia directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 85/2006 pentru publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Hotărârii arbitrale din 13 aprilie 2006, având ca obiect stabilirea formei finale a Metodologiei privind remunerația datorată artiștilor interpreți sau executanți pentru radiodifuzarea repertoriului de prestații artistice din domeniul audiovizual de către organismele de televiziune.

Întrucât Decizia directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 216/2005 era susceptibilă de multiple motive de nelegalitate, Societatea Română de Televiziune împreună cu radiourile și televiziunile private au contestat-o la curtea de apel, solicitând anularea acesteia. Prin Sentința civilă nr. 940 din 20 aprilie 2006 Curtea de Apel București a admis acțiunea formulată și a anulat Decizia directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 216/2005 ca fiind neconformă cu prevederile Legii nr. 8/1996, modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 123/2005.

Consecința juridică a anulării deciziei de constituire a comisiilor o reprezintă necesitatea aplicării în cauză a principiului „nulitatea actului inițial (în speță, decizia O.R.D.A. de constituire a comisiilor) atrage și nulitatea actelor subsecvente (în speță, hotărârea arbitrală apelată)”, astfel încât soluția care se impune este constatarea nulității absolute a Deciziei directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 85/2006 și a hotărârii arbitrale apelate — anexă la aceasta.

În legătură cu pct. 3 și 4 ale cererii de apel, apelanta a argumentat că hotărârea arbitrală este nelegală și netemeinică în mai multe articole ale sale. Procentul de 1,5% stabilit de arbitri este deosebit de ridicat în raport cu media europeană, așa cum rezultă din înscrisurile depuse. În plus, această remunerație a fost stabilită de completul de arbitraj prin raportare și la art. 4

din metodologie, deși baza de calcul nu este conformă cu dispozițiile Legii nr. 8/1996, modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 123/2005, și nici cu legislația și jurisprudența țărilor Uniunii Europene.

În consecință, arată apelanta, alin. (2) al art. 131¹, care stabilește baza de calcul, trebuie interpretat coroborat cu alin. (1) al aceluiași articol care la lit. d) stabilește criteriul principal de negociere, proporția utilizării repertoriului gestionat de un organism de gestiune colectivă.

De asemenea, proporția utilizării repertoriului de prestații artistice în domeniul audiovizual este în strânsă legătură și cu domeniul de aplicare a metodologiei, astfel cum a fost individualizată la art. 1, întrucât aceasta nu poate include toate prestațiile din domeniul audiovizual utilizate de Societatea Română de Televiziune, ci doar prestațiile artiștilor membri ai CREDIDAM care au înțeles să-și valorifice drepturile pe calea gestiunii colective facultative.

Intimatul Centrul Român pentru Administrarea Drepturilor Artiștilor Interpreți (CREDIDAM) a formulat întâmpinare la apelul declarat de Societatea Română de Televiziune, prin care a solicitat respingerea apelului ca nefondat și menținerea Hotărârii arbitrale din data de 13 aprilie 2006.

La data de 2 iunie 2006 a fost înregistrat pe rolul Curții de Apel București — Secția a IX-a civilă și de proprietate intelectuală, sub nr. 5.758/2/2006, apelul declarat de Asociația Română de Comunicații Audiovizuale (ARCA) împotriva aceleiași Decizii a directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 85/2006 și a Hotărârii arbitrale din data de 13 aprilie 2006.

Prin cererea formulată s-a solicitat suspendarea executării Deciziei directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 85/2006 și a Hotărârii arbitrale din data de 13 aprilie 2006, desființarea hotărârii arbitrale menționate ca fiind un act subsecvent emis în aplicarea Deciziei directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 216/2005, decizie anulată de Curtea de Apel București prin Sentința civilă nr. 940 din 20 aprilie 2006, modificarea art. 1, 3 și 4 ale hotărârii arbitrale ca fiind nelegale și netemeinice și obligarea intimatelor Centrul Român pentru Administrarea Drepturilor Artiștilor Interpreți (CREDIDAM) la restituirea eventualelor sume plătite cu titlu de remunerație în baza hotărârii arbitrale anulate, sub forma compensării cu sumele datorate în viitor ca remunerație de televiziunile private către aceste organisme de gestiune colectivă.

În motivarea apelului declarat apelanta susține aceleași motive de nelegalitate și netemeinicie care se regăsesc și în apelul declarat de Societatea Română de Televiziune împotriva Deciziei directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 85/2006 și a Hotărârii arbitrale din 13 aprilie 2006.

Intimatul Centrul Român Pentru Administrarea Drepturilor Artiștilor Interpreți (CREDIDAM) a formulat întâmpinare la apelul declarat de Asociația Română de Comunicații Audiovizuale (ARCA), prin care a solicitat respingerea apelului pentru motivele expuse și prin întâmpinarea formulată la apelul declarat de Societatea Română de Televiziune împotriva aceleiași decizii a directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor și a aceleiași hotărâri arbitrale.

Prin Încheierea pronunțată la data de 14 noiembrie 2006, Curtea de Apel București — Secția a IX-a civilă și de proprietate intelectuală a dispus, constatând îndeplinite condițiile prevăzute de art. 164 din Codul de procedură civilă, conexarea Dosarului nr. 5.758/2/2006 la Dosarul nr. 5.474/2/2006.

În cauză au formulat cereri de intervenție accesorie în interesul apelantei Asociația Română de Comunicații Audiovizuale (ARCA), Societatea Comercială „Amerom Television” — S.R.L., Societatea Comercială „Pro Tv” — S.A. și Societatea Comercială „Antena 1” — S.A.

Prin cererile de intervenție formulate s-a solicitat admiterea apelului declarat de Asociația Română de Comunicații Audiovizuale (ARCA), pentru motivele invocate de apelantă în cuprinsul căii de atac formulate.

Prin Încheierea pronunțată la data de 28 noiembrie 2006, Curtea a admis în principiu cererile de intervenție accesorie formulate, iar prin Încheierea pronunțată la data de 26 ianuarie 2007 a respins cererea de suspendare a executării Deciziei directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 85/2006 și a Hotărârii arbitrale din data de 13 aprilie 2006, pentru considerentele expuse în cuprinsul încheierii de la acel termen de judecată.

La termenul de judecată din data de 17 aprilie 2007, intervenienta Societatea Comercială „Amerom Television” — S.R.L. a invocat excepția nulității Deciziei directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 85/2006. În susținerea excepției invocate, intervenienta a depus la dosar Certificatul de grefă nr. 13.185/1/2006 emis de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal, Certificat care atestă că prin Decizia nr. 1.802 din 28 martie 2007, această instanță a respins ca nefondat recursul declarat de Oficiul Român pentru Drepturile de Autor împotriva Sentinței civile nr. 940 din 20 aprilie 2006 a Curții de Apel București.

Curtea urmează a admite excepția invocată, pentru următoarele considerente:

Potrivit art. 131 alin. (1) și (2) din Legea nr. 8/1996, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 285/2004: „(1) În vederea inițierii procedurilor de negociere, organismele de gestiune colectivă trebuie să depună la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor o cerere, însoțită de metodologiile propuse a fi negociate (...). (2) Metodologiile se negociază în cadrul unei comisii constituite prin decizie a directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, emisă în termen de maximum cinci zile de la primirea cererii de inițiere a procedurilor de negociere. Decizia directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, pe cheltuiala organismelor de gestiune colectivă (...).”

Prin Decizia directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 216/2005, Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, în aplicarea prevederilor legale menționate, a dispus constituirea a 8 comisii pentru negocierea metodologiei privind utilizarea, prin radiodifuzarea de către organismele de televiziune sau de radiodifuziune, a operelor muzicale, audiovizuale sau scrise, precum și compunerea acestor comisii.

Prin Sentința civilă nr. 940 din 20 aprilie 2006, Curtea de Apel București a anulat Decizia directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 216/2005, apreciind că prin desemnarea mai multor comisii, cu compunerea menționată în decizie, aceasta încalcă prevederile art. 131 din Legea nr. 8/1996.

Sentința civilă nr. 940 din 20 aprilie 2006 a Curții de Apel București a rămas irevocabilă prin Decizia nr. 1.802 din 28 martie 2007 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal, prin care a fost respins recursul declarat de Oficiul Român pentru Drepturile de Autor împotriva Sentinței civile nr. 940 din 20 aprilie 2006 a Curții de Apel București, așa cum rezultă din certificatul de grefă depus.

Cu toate că legalitatea Deciziei directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 216/2005 făcea

obiectul unui control judecătoresc, fiind contestată în fața instanței de contencios administrativ, ea a continuat să fie aplicată. Metodologiile s-au negociat în cadrul comisiilor constituite în baza Deciziei directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 216/2005 și, întrucât în cadrul comisiilor de negociere nu s-a putut conveni asupra unei forme unice a metodologiilor, a fost inițiată, prin intermediul Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, procedura de mediere efectuată de către arbitri, în conformitate cu prevederile art. 131² alin. (3) din Legea nr. 8/1996, modificată și completată.

Arbitrii constituiți în completul de mediere au pronunțat Hotărârea arbitrală din data de 13 aprilie 2006, hotărâre care, alături de Decizia directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 85/2006, prin care s-a dispus publicarea hotărârii arbitrale în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 408 din 11 mai 2006, face obiectul apelului ce a investit instanța în prezentul litigiu.

Curtea apreciază că din cuprinsul art. 131 și următoarele din Legea nr. 8/1996, așa cum a fost modificat și completat prin Legea nr. 285/2004 și prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 123/2005, rezultă că metodologiile necesare pentru plata remunerațiilor sunt stabilite în două etape. În prima etapă, metodologiile se negociază în cadrul unei comisii de negociere, iar în cazul în care în urma negocierilor comisia nu a convenit o formă unică a metodologiilor, se declanșează cea de-a doua etapă care cuprinde o procedură de mediere efectuată prin intermediul arbitrilor. Prima etapă, în cazul în care părțile aflate în negociere ajung la un acord, se finalizează printr-un protocol ce cuprinde înțelegerea părților și care se publică, prin decizie a directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, în Monitorul Oficial al României, Partea I, devenind astfel opozabil tuturor utilizatorilor în domeniul pentru care s-a negociat.

Cea de-a doua etapă, aplicabilă în cazul în care în urma negocierilor nu s-a putut ajunge la un acord, se finalizează printr-o hotărâre arbitrală, hotărâre care, de asemenea, se publică prin decizie a directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, în Monitorul Oficial al României, Partea I, și care poate fi contestată în justiție.

Însă, atât ipoteza în care metodologia se stabilește în prima etapă, prin acordul părților, cât și în ipoteza în care ea este adoptată prin hotărâre arbitrală în urma parcurgerii ambelor etape menționate, procedura de stabilire a metodologiilor se declanșează prin decizie a directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor de constituire a comisiilor de negociere, conform art. 131 alin. (1) din Legea nr. 8/1996, modificată și completată.

Această decizie nu constituie doar baza primei etape de elaborare a metodologiilor, ci stă la baza întregii proceduri de adoptare, întrucât cea de-a doua etapă, cea desfășurată în fața arbitrilor constituiți în completul de mediere, nu poate fi declanșată fără parcurgerea primei etape, și anume a celei desfășurate în cadrul comisiilor de negociere, comisii stabilite tocmai prin decizia emisă de directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor în baza art. 131 alin. (1) din Legea nr. 8/1996.

Câtă vreme Decizia directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 216/2005 de constituire a comisiilor de negociere a fost anulată printr-o hotărâre

judecătorească irevocabilă, efectele nulității constatate în urma exercitării controlului judecătorec se extind și asupra actelor subsecvente actului nul și cu care acesta se află în legătură.

Soluția se impune prin aplicarea efectelor nulității actului juridic, efecte concretizate în principiul anulării actului subsecvent ca urmare a anulării actului inițial.

Din această perspectivă, anularea deciziei prin care comisiile de negociere a metodologiei au fost constituite atrage nulitatea actelor desfășurate de aceste comisii și nulitatea actelor ulterioare intervenite în procedura declanșată prin decizia de constituire a respectivelor comisii.

Un astfel de act subsecvent, aflat în legătură cu decizia declarată nulă de către instanțele de judecată este și Hotărârea arbitrală din data de 13 aprilie 2006 și Decizia directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 85/2006, prin care hotărârea arbitrală a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I. Aceste două acte au finalizat procedura declanșată prin Decizia directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 216/2005, iar adoptarea lor a intervenit numai ca urmare a rezultatului obținut în cadrul comisiilor de negociere (a căror constituire a fost constatată nulă de către instanțele de judecată).

Prin urmare, nulitatea Deciziei directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 216/2005, judecătorește constatată, atrage și nulitatea Hotărârii arbitrale din data de 13 aprilie 2006 și a Deciziei directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 85/2006 de publicare a hotărârii arbitrale în Monitorul Oficial al României, Partea I, în baza caracterului lor de acte subsecvente unui act juridic nul și a principiului anterior enunțat vizând efectele nulității actelor juridice.

Pentru considerentele anterior expuse, Curtea a găsit ca întemeiată excepția nulității Deciziei directorului general al

În consecință, Curtea va admite excepția nulității Hotărârii arbitrale din data de 13 aprilie 2006 și a Deciziei directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 85/2006 și, pe cale de consecință, va admite apelurile declarate de Asociația Română de Comunicații Audiovizuale (ARCA) și Societatea Română de Televiziune, precum și cererile de intervenție accesorie.

Va fi desființată Hotărârea arbitrală din data de 13 aprilie 2006, publicată în baza Deciziei directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 85/2006 în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 408 din 11 mai 2006.

Va fi respinsă cererea de compensare a sumelor datorate cu titlu de remunerație, formulată prin apelurile declarate în cauză.

PENTRU ACESTE MOTIVE

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția nulității Hotărârii arbitrale din data de 13 aprilie 2006 și a Deciziei directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 85/2006.

Admite apelurile declarate de apelantele Societatea Română de Televiziune și Asociația Română de Comunicații Audiovizuale împotriva Deciziei directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 85/2006 și a Hotărârii arbitrale din data de 13 aprilie 2006, în contradictoriu cu intimatul Centrul Român pentru Administrarea Drepturilor Artiștilor Interpreți (CREDIDAM) și intervenienții Societatea Comercială „Antena 1” — S.A., Societatea Comercială „Amerom Television” — S.R.L., Societatea Comercială „Pro TV” — S.A.

Desființează Hotărârea arbitrală din data de 13 aprilie 2006, publicată în baza Deciziei directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 85/2006 în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 408 din 11 mai 2006.

Respinge cererea de compensare a sumelor datorate cu titlu de remunerație.

Definitivă și irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică azi, 2 mai 2007.

Președinte,
Alina Iuliana Țuca

Judecător,
Silvia Pană

Grefier,
Ionică Roșioru

ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI

CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI
SECȚIA A III-A

HOTĂRÂREA din 4 august 2005

în Cauza Stoianova și Nedelcu împotriva României

(Cererile nr. 77.517/01 și 77.722/01 conexate)

Strasbourg

În Cauza Stoianova și Nedelcu împotriva României,

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a III-a), statuând în cadrul unei camere formate din: domnii B.M. Zupančič, președinte, J. Hedigan, C. Bîrsan, doamnele M. Tsatsa-Nikolovska, R. Jaeger, domnii E. Myjer, David Thór Björgvinsson, judecători, și domnul V. Berger, grefier de secție,

după ce a deliberat în Camera de consiliu la data de 5 iulie 2005,
pronunță următoarea hotărâre, adoptată la această dată:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află două cereri (nr. 77.517/01 și 77.722/01) îndreptate împotriva României, prin care 2 cetățeni ai acestui stat, domnii Dorel Stoianova și Claudiu Nedelcu (*reclamanții*), au sesizat Curtea la data de 4 aprilie 2001 în temeiul art. 34 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (*Convenția*).

2. Reclamanții sunt reprezentați de domnul I. Lazar, avocat în București. Guvernul român (*Guvernul*) este reprezentat prin

agentul său, doamna R. Rizoiu, subsecretar de stat.

3. La data de 3 februarie 2004, Curtea a hotărât să conexeze cererile, le-a declarat parțial inadmisibile și a comunicat Guvernului capătul de cerere privind durata procedurii. Prevalându-se de art. 29 alin. 3 din Convenție, Curtea a hotărât să se pronunțe în același timp asupra admisibilității și asupra fondului.

ÎN FAPT

A. Împrejurările cauzei

4. Reclamanții s-au născut în 1974 și, respectiv, 1975 și locuiesc în București.

1. Urmărirea penală inițială împotriva reclamanților

5. În urma unui incident ce a avut loc la data de 17 martie 1993, în cursul căruia lui C.D. i s-au sustras bijuterii în timp ce sau după ce a fost imobilizat cu lovituri de pumn de către un grup de persoane, reclamanții au fost prinși și arestați preventiv la data de 14 aprilie 1993.

6. Prin rechizitoriul din 10 iunie 1993 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Sectorului 2 București, reclamanții au fost trimiși în judecată pentru tâlhărie, infracțiune pedepsită de art. 211 alin. 1 din Codul penal.

7. Prin Sentința din 24 noiembrie 1993, aceștia au fost achitați și puși în libertate, instanța considerând că faptele pentru care parchetul efectuase urmărirea penală împotriva lor nu le puteau fi imputate.

8. În urma apelului introdus de către parchet, Tribunalul Municipiului București a constatat, prin Hotărârea din 12 iulie 1994, că actele de urmărire penală efectuate de parchet sunt lovite de nulitate absolută. Prin urmare, a anulat Sentința din 24 noiembrie 1993 și a trimis cauza în fața parchetului. Tribunalul a observat în mod special că măsurile parchetului în privința reclamanților fuseseră luate în absența unui avocat și că, în plus, parchetul omisese în cursul anchetei să interogheze anumiți martori și să analizeze anumite fapte esențiale care erau susceptibile să conducă la identificarea autorilor incidentului din 17 martie 1993.

9. Această decizie a rămas definitivă după ce a fost confirmată de Curtea de Apel București prin Decizia sa din 27 octombrie 1994, în urma căreia urmărirea penală a fost redeschisă de către Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 2 București.

10. Prin Ordonanța din 11 noiembrie 1997, procurorul N.O. a dispus scoaterea de sub urmărire penală a reclamanților. În ordonanța sa, acesta a declarat că, deși faptele reproșate de către victima C.D. erau reale, nu existau dovezi care să permită să se stabilească într-un mod indiscutabil faptul că reclamanții sunt răspunzători de acestea. În plus, procurorul a subliniat faptul că s-a scurs un mare interval de timp de la incidentul incriminat și a solicitat organelor de poliție să claseze dosarul.

11. Această decizie a fost comunicată de către parchet reclamanților, la cererea acestora, prin adresele din 11 martie și 4 decembrie 1998.

2. Redeschiderea urmăririi penale

12. La data de 12 mai 1999, procurorul-șef al Parchetului de pe lângă Tribunalul București a infirmat Ordonanța din 11 noiembrie 1997 și, întemeindu-se pe art. 220 și 270 din Codul de procedură penală (*CPP*), a dispus redeschiderea urmăririi penale împotriva reclamanților pentru tâlhărie și pentru instigare la mărturie mincinoasă, infracțiuni pedepsite de art. 211 și, respectiv, 260 din Codul penal. Parchetul a considerat că decizia parchetului ierarhic inferior nu era conformă cu probele administrate în dosar și că, în plus, urmărirea desfășurată de acest parchet nu era completă, deoarece nu s-au efectuat mai multe acte de urmărire, cum ar fi confruntarea autorilor prezumați în prezența avocaților lor și audierea anumitor martori.

13. La data de 26 mai 2000, un polițist care efectuase ancheta cu privire la acuzațiile aduse reclamanților a solicitat parchetului încetarea urmăririi penale.

14. La data de 9 februarie 2001, parchetul a trimis dosarul de anchetă aceleiași secții de poliție. Între 27 aprilie și 30 noiembrie 2001 nu a fost efectuat niciun act de procedură. La data de 14 ianuarie 2002, dosarul a fost trimis de către poliție la Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 2 București. La data de 7 octombrie 2002, parchetul a trimis cauza secției de

poliție pentru ca aceasta să continue ancheta în privința reclamanților.

15. În 2003 și 2004, organele de urmărire penală au convocat în mai multe rânduri reclamanții, partea vătămată și mai mulți martori pentru a-i interoga din nou despre incidentul ce a avut loc la data de 17 martie 1993 (paragraful 5 de mai sus). Din documentele furnizate rezultă că martorii au refuzat să dea curs acestor convocări pe motiv că nu-și mai amintesc faptele despre care parchetul dorea să-i interogheze.

16. Prin Ordonanța din 21 aprilie 2005, Parchetul de pe lângă Tribunalul București a constatat că termenul de prescripție specială aplicabil în cazul răspunderii penale a reclamanților, și anume 12 ani luând în considerare pedeapsa maximă aplicabilă pentru infracțiunea de tâlhărie, expirase în data de 17 martie 2005. Prin urmare, a dispus încetarea urmăririi penale.

B. Dreptul intern pertinent

Codul de procedură penală cuprinde următoarele prevederi pertinente:

I. Asupra pretinsei încălcări a art. 6 alin. 1 din Convenție

17. Reclamanții pretind că durata procedurii îndreptate împotriva lor începând din data de 14 aprilie 1993 a încălcat principiul „termenului rezonabil”, așa cum este el prevăzut la art. 6 alin. 1 din Convenție, care prevede următoarele:

„Orice persoană are dreptul la judecarea (...) într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță (...) care va hotărî (...) asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.”

18. Guvernul nu se opune acestei teze și lasă decizia la latitudinea Curții. Sprijinindu-se pe jurisprudența Curții, acesta susține totuși că perioada care poate fi luată în considerare a început să curgă la data de 12 mai 1999, dată la care s-a redeschis urmărirea penală împotriva reclamanților, și că, prin urmare, a durat aproximativ 6 ani.

19. Curtea constată că urmărirea penală îndreptată împotriva reclamanților cuprinde două etape distincte. Prima a început la 14 aprilie 1993 cu arestarea și plasarea în detenție a reclamanților și s-a terminat la data de 11 noiembrie 1997, dată la care procurorul N.O. a dat o ordonanță de scoatere de sub urmărire penală. Cea de-a doua a început la 12 mai 1999, dată la care parchetul a dispus redeschiderea urmăririi penale, și s-a terminat la data de 21 aprilie 2005 cu încetarea urmăririi penale dispusă de parchet.

20. Curtea nu poate accepta argumentele Guvernului conform cărora prima etapă nu poate fi luată în considerare în sensul art. 6 alin. 1 din Convenție. Aceasta consideră că Ordonanța de scoatere de sub urmărire penală dată de procurorul N.O. la data de 11 noiembrie 1997 nu poate fi considerată ca punând capăt urmăririi penale împotriva reclamanților din moment ce ea nu constituia o decizie internă definitivă (vezi, *a contrario*, *Löffler împotriva Austriei*, nr. 30.546/96, § 19 primul alineat *in fine*, 3 octombrie 2000). În această privință trebuie constatată că parchetul avea, în baza art. 270 din Codul de procedură penală, competența de a anula o ordonanță de scoatere de sub urmărire penală și de a redeschide urmărirea penală, fără să fie ținut de vreun termen.

Or, pentru procuror nu era vorba de o simplă posibilitate teoretică de a redeschide procedura (a se vedea, *a contrario*, *Withey împotriva Regatului Unit* (dec.), nr. 59.493/00, CEDO 2003-X). Parchetului îi era îngăduit să redeschidă urmărirea penală fără a fi obligat să solicite autorizația vreunei instanțe naționale, care să fie obligată să analizeze temeinicia cererii

ARTICOLUL 220

„Când procurorul constată că un act sau o măsură procesuală a organului de urmărire penală nu este dată cu respectarea dispozițiilor legale, o infirmă motivat.”

ARTICOLUL 270

„Urmărirea penală este reluată în caz de (...) redeschidere a urmăririi penale.”

ARTICOLUL 273

„1. Redeschiderea urmăririi penale în cazul în care s-a dispus încetarea urmăririi penale sau scoaterea de sub urmărire are loc dacă ulterior se constată că nu a existat în fapt cazul care a determinat luarea acestor măsuri sau că a dispărut împrejurarea pe care se întemeia încetarea sau scoaterea de sub urmărire.

2. Redeschiderea urmăririi penale se dispune de procuror prin ordonanță.”

ÎN DREPT

pentru a verifica, de exemplu, dacă redeschiderea cauzei nu era inechitabilă și dacă timpul scurs de la decizia de încetare a anchetei nu era excesiv (vezi, *a contrario*, *Withey*, citată mai sus). Curtea nu poate ignora, în acest sens, faptul că procurorii români, acționând în calitate de magistrați ai Ministerului Public, nu îndeplinesc condiția de independență față de executiv [*Vasilescu împotriva României*, Hotărârea din 22 mai 1998, *Recueil des arrêts et décisions* (*Culegere de hotărâri și decizii*) 1998-III, p. 1075, §§ 40–41, și *Pantea împotriva României*, nr. 33.343/96, §§ 238–239, CEDO 2003-VI].

În plus, redeschiderea urmăririi penale a fost dispusă pe motiv că ancheta inițială nu fusese completă (paragraful 12 de mai sus). Or, aceste carențe ale autorităților nu erau imputabile reclamanților și nu trebuie așadar să-i pună într-o situație defavorabilă.

În sfârșit, Guvernul nu a demonstrat că reluarea urmăririi penale încheiate printr-o ordonanță a procurorului are un caracter excepțional (vezi, *a contrario*, *Withey*, citată mai sus).

21. Perioada pe care Curtea va trebui să o ia în considerare pentru a-i analiza compatibilitatea cu cerințele art. 6 alin. 1 din Convenție se întinde așadar de la 20 iunie 1994, data la care recunoașterea dreptului de recurs individual de către România a început să producă efecte, până la 11 noiembrie 1997, precum și de la 12 mai 1999 până la 21 aprilie 2005. Așadar, această perioadă a durat în total 9 ani și 4 luni.

A. Asupra admisibilității

22. Curtea constată că acest capăt de cerere nu este în mod vădit neîntemeiat în sensul art. 35 alin. 3 din Convenție. În plus, Curtea constată că nu este afectat de niciun alt motiv de inadmisibilitate.

B. Pe fond

23. Curtea reamintește faptul că caracterul rezonabil al duratei unei proceduri se apreciază în funcție de circumstanțele cauzei și luând în considerare criteriile consacrate de jurisprudența Curții, în special complexitatea cauzei, comportamentul reclamantului și cel al autorităților competente (vezi, printre multe altele, *Pélissier și Sassi împotriva Franței* [MC], nr. 25.444/94, § 67, CEDO 1999-II). De asemenea, Curtea reamintește că, în materie penală, dreptul de a fi judecat într-un termen rezonabil are ca obiect tocmai evitarea „ca o persoană inculpată să rămână prea mult în incertitudine cu privire la soarta sa” (*Stögmüller împotriva Austriei*, Hotărârea din 10 noiembrie 1969, seria A nr. 9, p. 40, § 5).

24. Curtea a examinat în mai multe reprize cauze care au ridicat probleme similare celei care se pune în cauza de față și a conchis că a avut loc încălcarea art. 6 alin. 1 din Convenție (vezi *Pélissier și Sassi*, citată mai sus).

25. După ce a analizat toate elementele ce i-au fost prezentate, Curtea consideră că Guvernul nu a expus niciun fapt și niciun argument care să poată duce la o concluzie diferită în cauza de față. Ținând cont de jurisprudența sa în materie, Curtea consideră că, în speță, durata procedurii litigioase este excesivă și nu corespunde cerinței unui „termen rezonabil”.

Prin urmare, a avut loc încălcarea art. 6 alin. 1 din Convenție.

II. Asupra aplicării art. 41 din Convenție

26. Conform prevederilor art. 41 din Convenție,

„În cazul în care Curtea declară că a avut loc o încălcare a Convenției sau a protocoalelor sale și dacă dreptul intern al înaltei părți contractante nu permite decât o înlăturare incompletă a consecințelor acestei încălcări, Curtea acordă părții lezate, dacă este cazul, o reparație echitabilă.”

A. Prejudiciul

27. Reclamanții solicită fiecare 100.000 dolari americani (USD) pentru prejudiciul moral pe care l-au suferit din cauza ilegalității detenției lor provizorii și a duratei procedurii îndreptate împotriva lor.

28. Guvernul contestă aceste pretenții, pe care le consideră excesive.

29. Curtea relevă că singurul fundament ce trebuie reținut pentru acordarea unei reparații echitabile constă, în cauza de față, în faptul că durata procedurii litigioase îndreptate împotriva reclamanților este excesivă și nu respectă cerința unui „termen rezonabil” (paragraful 25 de mai sus). Curtea consideră că reclamanții au suferit un prejudiciu moral cert. Statuând în echitate, acordă fiecăruia 3.500 euro în acest sens.

B. Dobânzile moratorii

30. Curtea consideră potrivit ca rata dobânzii moratorii să se bazeze pe rata dobânzii facilității de preț marginal a Băncii Centrale Europene, majorată cu trei puncte procentuale.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

CURTEA,

ÎN UNANIMITATE,

1. declară admisibil restul cererilor;

2. hotărăște că a avut loc încălcarea art. 6 alin. 1 din Convenție;

3. hotărăște:

a) ca statul pârât să plătească fiecărui reclamant, în cel mult 3 luni de la data rămânerii definitive a hotărârii, conform art. 44 alin. 2 din Convenție, 3.500 euro (trei mii cinci sute euro) pentru prejudiciul moral, plus orice sumă ce ar putea fi datorată cu titlu de impozit;

b) ca, începând de la expirarea termenului respectiv și până la plata efectivă, această sumă să fie purtătoare de dobândă simplă, a cărei rată să fie egală cu cea a facilității de preț marginal a Băncii Centrale Europene, aplicabilă în această perioadă, majorată cu trei puncte procentuale;

4. respinge cererea de reparație echitabilă pentru surplus.

Întocmită în limba franceză, apoi comunicată în scris la data de 4 august 2005 în conformitate cu art. 77 alin. 2 și 3 din Regulament.

Boštjan M. Zupančič,
președinte

Vincent Berger,
grefier

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru vânzări și relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 155398